

דעם רבינ'ס אעשיות

ספורי מעשיות
משנים קדמוניות מרבנו
הקדוש רבי נחמן מברסלב
זיע"א
המעשה עם הבחינות

מעשה י"א
מבן מלך וכן שפחה
שנתחלפו (2)
גליון 120

שבת שלום, קוראים יקרים!

"פעם אחת יצא לבדו לטייל..." כש'יהודי נמצא בתוך הישוב, בסביבה של הרבה אנשים, אין לו פנאי לראות מה קורה איתו. הוא לא יכול להתבונן על עצמו ולראות מה המצב שלו: האם העבד השתלט על המלוכה, (דהינו, חמריות הגוף, והיצרים הרעים שמוכילים אותו), וכן המלך האמתי, שזה הרצון הפנימי התמים והקדוש, וכח ההתגברות על החמר, מרחק ומיאש. ובשביל להתחיל לראות קצת מה באמת קורה איתנו, צריך להתרחק קצת מן הישוב.

רבנו ז"ל מלמד אותנו "בני אדם הם מונעים גדולים מאד". כי זה ידוע, שכש'אדם נמצא בחברת אנשים, הוא לא תמיד אמתי כמו בזמן שהוא עם עצמו. ועוד יותר אומר רבנו: "ודע, אם היה האדם לבדו ולא היה אצלו בני אדם אחרים למנעו אף- על-פי שגם אז היו באים על האדם כל הבלבולים וכל המחשבות הטורדות וכל המניעות, אף-על-פי-כן בודאי היה מטה עצמו לדרך החיים פי סוף כל סוף היה מטה תמיד לדרך האמת". (שיחות הר"ן פא) וכך אנו רואים גם כאן במעשה, שיצא הבן מלך האמתי לבדו לטייל קצת, פתאום התחילו לעלות בדעתו הרגורי תשובה, והתחיל להסתכל מה נעשה עמו, "ויבא לו על דעתו מה שעבר עליו... ונתישב דעתו... היתכן מה שעשיתי... והתחיל להצטער ולהתחרט מאד על המעשים רעים שעשה".

על פן מי שרוצה למלט את נפשו מבאר שחת ולזכות להיות בן מלך אמתי, קשור ומחבר למלך מלכי

המלכים, צריך לדבק בעצת העצות של רבנו ז"ל - "התבודדות", שכבר על זה אמר רבנו "שהיא מעלה עליונה וגדולה מן הכל". (לקו"מ תנינא כ"ה) וכאן מתוך המעשה אפטר להבין שעצם היציאה מחוץ לישוב, אף על פי שאין לו דבורים, ולא זכה לשפך לבו בפנים נכח פני ה', עצם זה שנפגש עם עצמו לבדו - זה כבר רפואה גדולה מאד לבן המלך האמתי. אנו רואים שגם הבן שפחה שהיה מלך אכזר, אפלו הוא, נתעורר והתחיל לפשפש במעשיו על ידי שיצא לצוד חיות מחוץ לישוב והיה לבד עם עצמו. כל שכן מי שזוכה לדבר עם המלך כדבר איש אל רעהו ולספר לפניו כל לבו, שאין לשער במח גדל הישועה והרפואה לנפש שמקבל מעצם הקשר עם מי שאמר והיה עולם. "פי על-ידי שמתבודד ומפרש שיחתו בינו לבין קונו, על-ידי-זה הוא זוכה לבטל כל התאוות והמדות רעות, עד שזוכה לבטל כל גשמיותו". (לקו"מ נב)

אשרי מי שאוחז בזה בקביעות ומצית לצדיק בפשיטות, "לקבע לו על-כל-פנים שעה או יותר להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי חן ורצוני ופיוס, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שיקרבו אליו לעבודתו באמת". (לקו"מ תנינא כ"ה) שאז יזכה בודאי לברר לעצמו מי הוא באמת, ומה תפקידו ותכליתו בזה העולם, עד שיכניע את העבד תחתיו, ויזכה למלכות דקדשה באמת, אמן.

שבת שלום ומברך!



מה זאת עשה אלקים לי:
... אס-כּו, שהשם יתברך
יכול לעשות כזאת...
וכי כך היה ראוי לי להתנהג...?

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה י"א מִבְּנֵי מֶלֶךְ וּבֵן שִׁפְחָה שֶׁנִּתְחַלְפוּ (2) שִׁסְפָּרָה רַבְּנוּ נַחֲמָן מִבְּרֶסְלָב זִיע"א

הָבֵן מֶלֶךְ בּוֹדֵאֵי אֵינוֹ רְאוּי לִי זֹאת, וְאִם אֵינִי בֶן הַמֶּלֶךְ
גַּם-כֵּן אֵינוֹ מְגִיעַ לִי זֹאת, לְהִיּוֹת בּוֹרַח וּמְגָרֵשׁ.

וְנִתְיָשָׁב בְּדַעְתּוֹ: אֲדַרְבָּא, אִם-כֵּן, שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
יְכוּל לַעֲשׂוֹת כְּזֹאת, לְהַחֲלִיף אֶת בֶּן הַמֶּלֶךְ וְשִׁיעֵבֵר
עָלָיו כִּנְ"ל, אִם-כֵּן הֵיטְבָן מַה שֶׁעָשִׂיתִי? וְכִי כִּף הָיָה
רְאוּי לִי לְהִתְנַהֵג כְּמוֹ שֶׁעָשִׂיתִי? וְהִתְחִיל לְהַצְטַעֵר
וְלְהִתְחַרֵּט מְאֹד עַל הַמַּעֲשִׂים רָעִים שֶׁעָשָׂה,

וְאַחֲרֵיכֵן חָזַר לְמָקוֹמוֹ וְחָזַר אֶל הַשְּׂכָרוֹת, אִף
מִחֲמַת שֶׁכָּבַר הִתְחִיל לְהִתְחַרֵּט, הָיָה מִבְּלָבֵל אוֹתוֹ
הַמַּחֲשָׁבוֹת שֶׁל חֲרָטָה וְתִשׁוּבָה בְּכָל פַּעַם.

פַּעַם אַחַת הִנִּיחַ עֲצָמוֹ לְשֹׁכֵב. וְחָלַם לוֹ, אִף
שֶׁבְמָקוֹם פְּלוֹנִי יֵשׁ יָרִיד בְּיוֹם פְּלוֹנִי, שִׁילֵךְ לְשָׁם.
וְמַה שִׁיזְדַּמְּן לוֹ בְּרֵאשׁוֹנָה אֵיזָה עֲבָדוֹת לְהִשְׁתַּכַּר,
יַעֲשֶׂה אוֹתוֹ הָעֲבָדוֹת, אִף אִם אֵינוֹ לְפִי כְבוֹדוֹ.

וְהִקְיָן. וְהַחֲלוֹם הַזֶּה נִכְנָס לוֹ מְאֹד בְּמַחֲשַׁבְתּוֹ.
כִּי לְפַעְמִים עוֹבֵר הַדְּבָר תַּכְפֵּף מִן הַמַּחֲשָׁבָה, אִף
דְּבַר הַחֲלוֹם הַזֶּה נִכְנָס הֲרִיבָה בְּמַחֲשַׁבְתּוֹ. אִף אֶף-עַל-
פִּי כֵן הָיָה קָשָׁה בְּעֵינָיו לַעֲשׂוֹת זֹאת, וְהֵלֵךְ יוֹתֵר אֶל
הַשְּׂתִיָּה. וְחָלַם לוֹ יוֹתֵר הַחֲלוֹם הַנִּ"ל כְּמַה פְּעָמִים,
וּבְלָבֵל אוֹתוֹ מְאֹד.

פַּעַם אַחַת הָיוּ אוֹמְרִים לוֹ בְּחֲלוֹם: אִם אַתָּה רוֹצֵה
לְחוּס עַל עֲצָמָה, תַּעֲשֶׂה כִּנְ"ל! וְהִכְרַח לְקַיֵּם אֶת
הַחֲלוֹם.

וְהֵלֵךְ וְנִתְּן מוֹתֵר הַמַּעֲוֹת שֶׁהָיָה לוֹ עֲדִין עַל
הָאֲכֻסָּנְיָא, גַּם הַמְּלַבּוּשִׁים חֲשׂוּבִים שֶׁהָיָה לוֹ הִנִּיחַ

וְהַמֶּלֶךְ הַנִּ"ל תִּפְסַס אֶת הַמְּלוּכָה בְּחֻזְקָה, וְכִשְׁהָיָה
שׁוֹמֵעַ, שָׁיֵשׁ אֵיזָה אֲנָשִׁים, שֶׁמְרַנְנִים וּמְדַבְּרִים
מִהַחֲלוּף הַנִּ"ל, הָיָה מַעֲנִישָׁם וְנוֹקֵם בָּם מְאֹד, וּמֶלֶךְ
בְּתַקְוָה וְעֵז.

וַיְהִי הַיּוֹם, וְנִסַּע הַמֶּלֶךְ עִם שָׂרָיו לְתַפְסַס חַיּוֹת.
(שְׁקוּרִין נְאוּלְאוּיַע) וּבָאוּ לְמָקוֹם נְאֻה, וְנָהַר מִיָּם לְפָנָיו
הַמָּקוֹם הַהוּא. וְעָמְדוּ שָׁם לְנוּחַ וּלְטִיֵּל, וְהִנִּיחַ עֲצָמוֹ
הַמֶּלֶךְ לְשֹׁכֵב, וּבָא עַל דַּעְתּוֹ הַמַּעֲשֶׂה הַנִּ"ל שֶׁעָשָׂה,
שֶׁגָּרַשׁ אֶת הַבֵּן הַנִּ"ל בְּחֻזְקָתוֹ, כִּי מַמָּה נִפְשָׁה: אִם הוּא
בֶּן הַמֶּלֶךְ לֹא דֵי שֶׁנִּתְחַלְפָה? מַדּוּעַ יְהִי נִתְגָּרֵשׁ
מִכָּאן? וְאִם אֵינוֹ בֶּן הַמֶּלֶךְ גַּם-כֵּן אֵין מְגִיעַ לוֹ לְגָרְשׁוֹ,
כִּי מָה חָטָא?

וְהָיָה הַמֶּלֶךְ חוֹשֵׁב בְּזֵה וּמִתְחַרֵּט עַל הַחָטָא
וְהַעוֹלָה הַגְּדוּלָה הַזֹּאת שֶׁעָשָׂה, וְלֹא יָדַע לְתַת עֲצָה
לְנַפְשׁוֹ מַה לַּעֲשׂוֹת בְּזֵה, וְאִי-אֶפְשָׁר לְדַבֵּר מִדְּבָר
כְּזֶה עִם שׁוֹם אָדָם לְהִתְיַעֵץ עִמּוֹ;

וְנִתְעַצֵּב בְּדַאגָּה מְאֹד, וְאָמַר לְהַשְׂרִים לְשׁוּב, כִּי
מֵאַחַר שֶׁנִּפְלָה עָלָיו דַּאגָּה, אֵין צְרִיכִין עוֹד לְטִיֵּל,
וְחָזְרוּ לְבֵיתָם.

וְכִשְׁחָזַר הַמֶּלֶךְ לְבֵיתוֹ, בּוֹדֵאֵי הָיוּ לוֹ כְּמַה עֲנִינִים
וְעֶסְקִים, וְנִתְעַסַּק בְּעֶסְקָיו וְעֵבֵר מִדַּעְתּוֹ עֲנִין הַנִּ"ל.
וְהָבֵן הַנִּ"ל, שֶׁנִּתְגָּרֵשׁ (אֲשֶׁר הוּא בֶּן הַמֶּלֶךְ בְּאַמְת)

וְעָשָׂה מַה שֶׁעָשָׂה וּבִזְבֹּז מְעוֹתָיו, פַּעַם אֶחָד יֵצֵא
לְבַדּוֹ לְטִיֵּל. וְהִנִּיחַ לְשֹׁכֵב, וּבָא לוֹ עַל דַּעְתּוֹ מַה
שֶׁעֵבֵר עָלָיו, וְחָשַׁב מַה זֹאת עָשָׂה אֱלֹקִים לִי: אִם אֲנִי

גַּם־כֵּן עַל הָאֲכֻסִּיָּא. וְהוּא לָקַח לְעַצְמוֹ מִלְּבוּשׁ פְּשׁוּט שֶׁל סוֹחְרִים, כְּגוֹן (אֶפִּיטֶטֶשׁע) וְנִסַּע עַל הַיָּרִיד. וּבֵא לְשֵׁם.

וְהַשְּׂפִים וְהַלֵּךְ עַל הַיָּרִיד. וּפָגַע בּוֹ סוֹחֵר אֶחָד, וְאָמַר לוֹ: רְצוֹנָךְ לְהַשְׁתַּכֵּר בְּאִזָּה עֲבָדוֹת? הַשִּׁיב לוֹ הֵן. אָמַר לוֹ: אֲנִי צָרִיךְ לְהוֹלִיךְ בְּהֵמוֹת, תִּשְׁפִּיר עַצְמְךָ אֶצְלִי? וְהוּא לֹא הָיָה לוֹ פְּנָאֵי לִישָׁב אֶת עַצְמוֹ בְּזָה, מִחֲמַת הַחֲלוּם הַזֶּה. וְעָנָה וְאָמַר תִּכְף הֵן! וְהַסּוֹחֵר שָׁכְרוּ תִכְף. וְתִכְף הַתְּחִיל לִשְׁמַשׁ עִמּוֹ וּלְצוּוֹת עָלָיו, כְּדָרְךְ הָאָדוֹן עַל מְשֻׁרְתָיו.

וְהוּא הַתְּחִיל לְהַסְתַּפֵּל בְּעַצְמוֹ: מָה עֲשֵׂה?! כִּי בְּיָדָאֵי אֵין רָאוּי לוֹ עֲבָדוֹת כְּזֹה, כִּי הוּא אִישׁ רַךְ, וְעָתָה יִצְטָרֵךְ לְהוֹלִיךְ בְּהֵמוֹת וַיִּכְרַח לִילֵךְ רַגְלֵי אֶצֶל הַבְּהֵמוֹת. אֵךְ אֵי אֶפְשָׁר לְהַתְּחַרֵּט. וְהַסּוֹחֵר מְצוּנָה עָלָיו כְּדָרְךְ הָאָדוֹן. וְשָׂאֵל אֶת הַסּוֹחֵר: אֵיךְ אֵלֶךְ לְבִדִּי עִם הַבְּהֵמוֹת? הַשִּׁיב לוֹ: יֵשׁ עוֹד רוּעִים מוֹלִיכֵי בְּהֵמוֹת שְׁלִי, וְתִלְךָ עִמָּם. וְנָתַן לוֹ לְיָדוֹ אִיזָה בְּהֵמוֹת שְׂיֹלִיכֶם, וְהוֹלִיכֶם חוּץ לְעִיר.

וְשֵׁם נִתְקַבְּצוּ יַחַד שְׁאָר הַרוּעִים הַמוֹלִיכִים הַבְּהֵמוֹת, וְהָלְכוּ יַחַד. וְהוֹלִיךְ אֶת הַבְּהֵמוֹת. וְהַסּוֹחֵר הָיָה רוֹכֵב עַל סוּס, וְהָלַךְ אֶצְלָם. וְהַסּוֹחֵר הָיָה רוֹכֵב בְּאֲכָזְרִיּוֹת וְכִנְגָדוֹ הָיָה בְּאֲכָזְרִיּוֹת, יוֹתֵר מֵאֵד.

וְהוּא הָיָה מִתְּפַחַד מֵאֵד מֵאֵד מִן הַסּוֹחֵר, מִחֲמַת שְׂרָאָהוּ בְּאֲכָזְרִיּוֹת גְּדוֹל כִּנְגָדוֹ, וְהָיָה מִתְּיָרָא פֶּן יִכָּה אוֹתוֹ הַכָּאָה אַחַת בְּמִקְלוֹ וַיָּמוֹת תִּכְף (הֵינּוּ כִּי מֵרַב דְּקוֹתוֹ כִּי הָיָה אִישׁ רַךְ מֵאֵד עַל פֶּן נִדְמָה לוֹ כֶּן) וְהָיָה הוֹלֵךְ עִם הַבְּהֵמוֹת וְהַסּוֹחֵר אֶצְלָם. וּבָאוּ לְאִיזָה מְקוֹם,

וְלָקְחוּ הַשִּׁיק שְׂמֻנָּח בּוֹ הַלֶּחֶם שֶׁל הַרוּעִים, וְנָתַן לָהֶם (הַסּוֹחֵר) לְאָכֵל. וְנָתַנוּ לוֹ גַּם־כֵּן מִלֶּחֶם זֶה, וְאָכֵל.

אַחֲרֵיכֶן הָיוּ הוֹלְכִים אֶצֶל יַעֲר עֵב מֵאֵד. (הֵינּוּ שְׂהָאִילָנוֹת הֵם רְצוּפִים וְתַכּוּפִים מֵאֵד זֶה אֶצֶל זֶה) וְהָלְכוּ וְתַעֲזוּ שְׂתֵי בְּהֵמוֹת מִהַבְּהֵמוֹת שֶׁל זֶה הֵבֵן שְׂנַעֲשֵׂה רוּעָה אֶצֶל הַסּוֹחֵר כִּנְ"ל.

וְצַעֲקַ עָלָיו הַסּוֹחֵר, וְהָלַךְ אַחֲרֵיהֶם לְתַפְסָם, וְהֵם בָּרְחוּ יוֹתֵר. וְרִדְף אַחֲרֵיהֶם. וּמִחֲמַת שְׂהֵיעַר הָיָה רְצוּף וְעֵב, תִּכְף כְּשֶׁנִּכְנַס לְתוֹךְ הַיַּעַר לֹא רָאוּ זֶה אֶת זֶה, וְנִתְעַלַּם מֵעֵינֵי הַחֲבֵרִים שְׁלוֹ מִיָּד.

וְהוּא הָיָה הוֹלֵךְ וְרוֹדֵף אַחֲרֵי הַבְּהֵמוֹת, וְהֵם בּוֹרְחִים. וְרִדְף אַחֲרֵיהֶם הִרְבָּה עַד שֶׁבָּא לְתוֹךְ עֵבֵי הַיַּעַר.

וְנִתְיָשָׁב: בֵּין כֶּף וּבֵין כֶּף אָמוֹת. כִּי אִם אָשׁוּב בְּלֵי הַבְּהֵמוֹת, אָמוֹת עַל יְדֵי הַסּוֹחֵר. כִּי הָיָה נִדְמָה לוֹ, מִחֲמַת פִּתְד שְׂהָיָה לוֹ מִן הַסּוֹחֵר, שְׂיָמִית אוֹתוֹ כְּשֶׁיָּשׁוּב בְּלֵי הַבְּהֵמוֹת. וְאִם אֶהְיָה כָּאֵן, גַּם כֵּן אָמוֹת עַל יְדֵי חַיּוֹת שְׂבִיעֵר. וְלָמָּה לִּי לָשׁוּב אֶל הַסּוֹחֵר? כִּי אֵיךְ אוֹכֵל לְבוֹא אֵלָיו בְּלֵי הַבְּהֵמוֹת, כִּי הָיָה לוֹ פִּתְד גְּדוֹל מִמֶּנּוּ. וְהָלַךְ וְרִדְף יוֹתֵר אַחֲרֵי הַבְּהֵמוֹת, וְהֵם בּוֹרְחִים.

בְּתוֹךְ כֶּף נַעֲשֵׂה לִילָה. וְדַבֵּר כְּזֹה עַד־כֵּן לֹא עָבַר עָלָיו, שְׂיִצְטָרֵךְ לָלוֹן יַחֲדֵי בְּלִילָה בְּתוֹךְ עֵבֵי הַיַּעַר כְּזֹה. וְשָׁמַע קוֹל נְהִמַת הַחַיּוֹת שֶׁהוֹמִים כְּדָרְכָם. וְנִתְיָשָׁב בְּדַעְתּוֹ, וְעָלָה עַל אִיזָה אֵילָן וְלָן שָׁם. וְשָׁמַע קוֹל הַחַיּוֹת שְׂשׁוֹאֲגִים כְּדָרְכָם.



שם _____
 טלפון _____
 עיר _____

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בספורי מעשיות

מעשה י"א (2) - מבן מלך ובן שפחה שנתחלפו

- ח. מה קרה לבן המלך האמיתי כשחזר לביתו?
 עשה תשובה ועזב את מעשיו הרעים
 חזר אל השכרות
 חיפש צדיק שיוציאו משאול תחתית
- ט. מה חלם בן המלך האמיתי?
 איך שנעשה מלך על כל העולם
 שיש יריד במקום וביום פלוני ויעשה מה שיזדמן לו בראשונה
 שבן השפחה האמיתי מתחרט על זה ששילח אותו
- י. מי פגע את בן המלך האמיתי ביריד?
 בן השפחה האמיתי
 עבד
 סוחר אחד
- יא. מה עשה בן המלך אמיתי אצל הסוחר?
 הוליך הבהמות שלו
 שימש אותו
 הוליך את הסוס שלו
- יב. מה קרה לבן המלך אמיתי כשהגיע ליער?
 תעו שתי בהמות שלו
 בא עליו חרטות על מה שעשה
 שתי התשובות נכונות.
- יג. מה עשה בן המלך האמיתי?
 הניח עצמו לשכב
 רדף אחרי הבהמות בתוך עֵבֵי היער
 הטמין עצמו בבור
- יד. למה היה לו פחד מהסוחר שימית אותו אם יחזור בלי הבהמות?
 כי הסוחר התרה בו שימית אותו
 כי נדמה לו שימית אותו
 כי חלם שימית אותו
- טו. מה אתה לומד מהסיפור בינתיים?
 מה יצא ממי שלא מאמין שהוא בן המלך
 שצריך להתחרט על המעשים הרעים

- א. מה עשה המלך כששמע שמדברים מהחילוף?
 היה מזהיר אותם שישלחם
 היה מתבייש מאוד
 היה מענישם ונוקם בס מאוד
- ב. מה היה לפני המקום שעמד שם המלך לנוח ולטייל?
 נהר מים
 אגם מים
 שדה עם פירות מתוקים
- ג. מה עשה שם המלך?
 טבל בנהר
 צד חיות
 התחרט על החטא והעוולה הגדולה שעשה שגירש בחנם את בן המלך האמיתי
- ד. מה עשו המלך ושריו אח"כ?
 המשיכו לטייל
 חזרו לביתם
 התעכבו שם באותו מקום
- ה. מה קרה למלך אחר שחזר לביתו?
 נתעסק בעסקיו ועבר מדעתו ענין הנ"ל
 לא עבר מדעתו ענין הנ"ל והיה טרוד מזה
 תפס את המלוכה בחוזק גדול
- ו. מה עשה בן המלך אמיתי פעם אחת כשיצא לטייל?
 בזבז מעותיו
 טבל במים
 הניח לשכב
- ז. מה עשה שם בן המלך אמיתי?
 הצטער והתחרט מאוד על המעשים הרעים שעשה
 לקח עצמו שוב אל השתיה
 דיבר שם עם חבירו

בהצלחה!!!

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה ניתן לחייג לקו דעם רבינס אור 02-534-5040 - או לשלוח לפקס: 15326519611,

או ל: m025345040@gmail.com פאר אידיש רופט 02-5-3333-72